

Pritožba Marie - Luise Lindorfer zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 18. marca 2004 v zadevi M. - L. Lindorfer proti Svetu Evropske unije, T-204/01, vložena dne 5. aprila 2004

(Zadeva C-227/04 P)

(2004/C 190/17)

Marie - Luise Lindorfer, ki jo zastopata G. Vandersanden in L. Levi, je dne 2. junija 2004 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 18. marca 2004 v zadevi M. - L. Lindorfer proti Svetu Evropske unije, T-204/01.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. marca 2004 v zadevi T-204/01;
- posledično, ugoti tožbenemu zahtevku pritožnice na prvi stopnji in,
- razglasi za nično odločbo tožene stranke z dne 3. novembra 2000, ki določa dobo 5. let, 5. mesecev in 8. dni za prispevke, ki se jih upošteva za pokojnino Skupnosti pritožnice po prenosu njenih pravic do pokojnine pridobljenih v Avstriji pred začetkom dela za Evropske skupnosti in kolikor je to potrebno, razglasitev za nično odločbe Sveta Evropske unije z dne 31. maja 2001 o zavrnitvi ugovora pritožnice z dne 2. februarja 2001;
- naloži toženi stranki, da na popravljene pravni podlage določi nove, tokrat zakonite prispevke, ki se jih upošteva za pokojnino Skupnosti pritožnice po prenosu njenih pravic do pokojnine pridobljenih v Avstriji;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka na prvi in pritožbeni stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene navedbe

Sodišče prve stopnje je kršilo člen 141 ES, člen 10(4)(b) splošnih izvedbenih določb ⁽¹⁾, načelo prepovedi diskriminacije in obveznost obrazložitve.

Ker je menilo, da bi Svet lahko upravičeno in utemeljeno upošteval v formuli za preračun aktuarske dejavnike vezane na starost in spol zainteresirane osebe, je Sodišče prve stopnje kršilo načelo prepovedi diskriminacije, zlasti v delu, kjer enako obravnava moške in ženske. V zvezi s formulo za preračun pravic pridobljenih v prvi nacionalni ureditvi pokojnin v sistem Skupnosti, je Sodišče prve stopnje potrdilo upoštevanje dejavnika, ki upošteva razlike glede na spol delavca in na manj

ugoden način obravnava delavke, ter utemeljilo takšen dejavnik s proračunskimi razlogi. Sodišče prve stopnje je kršilo obveznosti obrazložitve s tem, da ni odgovorilo na navedbe pritožnice, katerih namen je bil dokazati, da proračunsko ravnanje ne bi bilo doseženo z upoštevanjem aktuarskega dejavnika pri preračunu prispevkov v pokojninski sistem Skupnosti.

Sodišče prve stopnje ni odločalo o veljavnosti obstoja obeh različic, katerih namen je izvedba člena 11(2) Priloge VIII Kadrovske predpise, vendar na različen način bodisi upoštevalo datum prenosa pravic iz pokojninskega zavarovanja, bodisi datum imenovanja uradnika. Z omejitvijo le na obravnavanje osnovne plače uradnika ob upokojitvi in s tem, da ni proučilo še števila prispevkov, Sodišče prve stopnje ni odgovorilo na navedbe pritožnice in ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je glede na dejansko stanje in zlasti glede na primere, ki jih je navedla pritožnica presodilo nepravilno. Če izhajamo iz domneve, da so nihanja različnih nacionalnih valut posledica okoliščin izven Skupnosti, to v ničemer ne opravičuje le-teh, da skrbijo, zlasti za svoje osebe, za spoštovanje načela prepovedi diskriminacije in v tem primeru, da določijo, skladno s tem načelom, pravila za preračun v pokojninski sistem Skupnosti pravice do pokojnine pridobljene pri nacionalnem nosilcu. To zlasti pomeni, da Svet ne bi smel uporabiti formulo za preračun, ki ne spoštujejo načela prepovedi diskriminacije. Ugotovljeno pa je, da je temu tako. Dejansko se, glede na načelo prepovedi diskriminacije, prenešeni zneski ob zapustitvi nacionalnega nosilca pokojninskega zavarovanja ne razlikujejo po tem ali izhajajo iz države z „nestabilno valuto“ ali pa države s „stabilno valuto“. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je obravnavanje teh zneskov bilo odvisno od tega za katero državo gre, saj so prenosi iz držav z „nestabilno valuto“ bili obravnavani bolj ugodno. Sodišče prve stopnje ni proučilo in je a fortiori pokazalo v čem bi to razlikovanje v obravnavanju bilo objektivno utemeljeno. Dejstvo, da bi to izhajalo iz okoliščin, ki niso nastale zaradi ravnanja Skupnosti, ne bi predstavljalo take utemeljitve, ker je Svet odločil o obstoju obeh možnosti in o tem za koga veljajo.

⁽¹⁾ Odločba Sveta z dne 13. julija 1992 o določitvi splošnih izvedbenih določb o uporabi člena 11(1) in (2) priloge VIII kadrovske predpisev in razveljavitvi poglavij IV in V Odločbe Sveta z dne 26. januarja 1970 kot je bila spremenjena z Odločbo Sveta z dne 19. decembra 1994.